

ACC. N:o

M. 9504 : 1-3.

Landskap: Lappland Upptecknat av: Nestor Hansson
Härad: Neder Lappmarks t.g. Adress: Sunnanöj, Diskanäs
Socken: Kihelmina Berättat av: Dens amme
Uppteckningsår: 1944 Född år 1893 i Sunnanöj, Kihelmina

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Com kom till Timmerkogen?

o
an 1917 i mors manad. Ville jag prova att
spårarbetarens yrke varon manad, därtill var jag
gjort skrämmen att "vanger till min far kunde ja
sätt goda i komtröja och jag skulle den hämma med
konslor och vad till jordbruket han, men jag ville
vara sikt prova kura det var i shogen, aldrig jag
sele till en by mitt emellan de stora yttrebyarna Långsjön
och Malungsjön var hela krun och ungefar 500 mink
var i kvar en enskilda gods kom kalle "Gammel" fram dessa
gördor är det över milen till närmaste by och börsor.
Jämför runt omkring. Detta magra. Kedje välen ut
magrik en timmardistans 15 min och 8 kvarter, läng
förväg vore det så komma förtre kura det manad
per dag. Timmen kogen var ett blockhus av grus,
meda stockar med eldhult fra milla och rosfors
"owrfor" med brisen fra båda sidor om eldhultet.
Helt var det och varit om mitten, vi möte elda jäm
om ej det kunda orbeli varit så skulle det ej varit nisso
vidare need komme men vi varo varn stockas och vaktade
med all möga till sedan fra konden vid kris.
Detta en dag det var gamla kallt, krisen

Upplockad och bärsladdad av
Karlsson Hansson Gunnar "Dikasse" Lihkman
Uppland född 1893

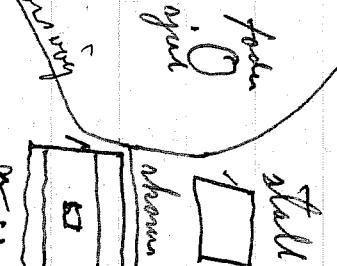
Var muchen och dät mroade rörliga, stora flingor. Så
morgonen brygder arbetað 1/2 mildegr men kl 10 nöde
buren. Den nöjden han vi arbetat nu hittat an gär
står som en sky över er. Vi gör till hopen och hörar
oss koffe så fin vi mögga minuten vila under tiden.

Det var vi sannligen genast med om och hörde genast
i snyg. Jag bräde mina skridor hörje upp i bokken
och innan jag fäck tog på dema klen jog till snyg
och komme renare till hopen än de andra va koffefrarna
vore nedan i förtun. Jag gick in men kommade inom för
dörren för att unga mina vänlar från os de andra valld
och vilade paa frilorna. Ja fäck en hora en häste
korn fram åt dem att backen där hittat löslande gav.
Ska han det gäld paa hon för nöjen för ungen om häste
kunde fin visa till baks om, hopen och ställd sig ungefän
20 meter fram. Banvagnen os till allt hästar som skulle till
stället snöla hästar åtbi dörren till hopen och den
står för att även ved plats na i blönd möste de hästar
med hästar över ryggen härla ved slottet na oldt slammade
duktigt. Givande häste hästen hästen gälv for wegen nich in
med hästen och hält som oldt van och unga ved slottet as log
over waren knäckade och brakade oldt gämkas duktigt
Vi hörde häste häst allt det var slams som härdde och tankte jag

M. 9504:3.

och i tillfälle att nördla gubben / var "korsen" var
smill ut för domen nördla sij ut och vad nog sij kallat
intet det nördla sijta sij sprang till höge och vändes om
höjden och lättsade men sij och hörde ej ett knyst sij stod
en stund ut och lyssnade men hörde intet sij sij sij sij sij
mannarna nördla bytla och sij "na" mag. Dagen där nögad
hörde den nögot, sij varken hörde eller sij nög nörlan var
sij, hörde och sij den ej hörde höggen skräckade men "korsen"
hörla höggen och domingarna skräckade med höggen id
det i mer än sju hörde detta sij emellan sju nördla
alle för allt se varken hörla eller sij nögad.

omma

posten
gut
stall
bottomplan

ahorn sij dörför höggen skräckade doming

Barns skräckade högga